R5793 Proper Basis of Honour in the Church

சபையில் கனத்திற்கான சரியான அடிப்படை

கேள்வி : மத்தேயு 20:27 கூறுகிறதாவது; "உங்களில் எவனாகிலும் முதன்மையானவனாயிருக்க விருமபினால் அவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்ககடவன்." கர்த்தருடைய ஜனங்களிடையே முதன்மையானவராயிருக்க விரும்புவது சரியான விருப்பமா? இங்கே நாம் செய்கிற ஊழியத்திற்குதக்கதாக பலன் பரலோக ராஜ்யத்தில் நிலைமை இருக்கும் என்று நாம் புரிந்து கொளள வேண்டுமா?

பதில் : கர்த்தர் தமது சீஷர்களிடத்தில், அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை ஒரு குறிப்பிட்ட பலவீனத்தை – மனித குடும்பத்தில் பொதுவாக இருக்கக் கூடிய ஒரு விருப்பத்தை – ஒரு உயரிய நோக்கத்தின் ஆவியை குறிப்பிட்டிருந்தார். புறஜாதியாரிடையே சிலர் தலைமை ஸ்தானத்தை அப்பியாசப்படுத்தி, மற்றவர்களை அடிமைப்படுத்தி ஊழியம் செய்ய வைத்ததையும், ஆனால் இது இயேசுவின் சீஷர்களிடையே கிடையாது என்பதையும் இந்த வசனம் கூறுகிறது. அவர்கள் ஒரு வேறுவிதமான ஆவியினால் இயக்கப்படுகிறவர்களாக இருந்தார்கள். கிறிஸ்துவின் சீஷர்களோடு இருக்கிற ஆவி அதிகாரம் செலுத்தக் கூடியதாகவோ, மற்றவர்களை ஆளுகை செய்யக் கூடியதாகவோ இல்லாமல் ஒரு அன்பின் ஆவியாக, மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய நாடுகிற ஆவியாக, மற்றவர்களுக்காக கிரியை செய்கிற ஆவியாக, மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் பண்ண தம்மை அர்ப்பணிக்க விரும்புகிற ஆவியாக இருக்கிறது.

இதன் அடிப்படையில் இந்த வசனத்தை மேலும் கவனிக்கிறோம். தலைமையதிகாரியாக இருக்கக் கூடிய சிலர் கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கிடையே இருப்பார்கள். ஒரு கூட்டத்தில், ஒரு ஐக்கியத்தில், ஒரு வகுப்பில் இப்படி இருப்பது அவசியமாயிருக்கிறது. அங்கே சமமான திறமையுள்ளவர்களாக எல்லாரும் இருக்க மாட்டார்கள். சிலர் பிறவியிலேயே அதிக திறமையுள்ளவர்களாகவும் சிலர் குறைவான திறமையுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். சிலர் தலைமையதிகாரியாக இருக்க தகுதியுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். சரிசமானமாக இருப்பது இயலாததாக இருக்கிறது.

சபையை வழிநடத்த தேவனுடைய பரிசுத்த வான்களில் கூட இப்படி இருக்க வேண்டியது நல்லதாக இருக்கிறது. பிறகு, தலைமை அதிகாரியாக இருப்பதற்கு வரையறை என்ன? மற்றவர்களை அடக்குகிறவர்ளாக இருக்க வேண்டுமா? இல்லை; அது அதற்கான வரையறை இல்லை. அதிகாரம் செலுத்தும் திறமையும் இன்பமாக பேசுகிறவராகவோ அல்லது, சில திறமையால் அதிகாரம் செலுத்திகிறவராகவோ அல்லது உயர்ந்த படிப்போ, அல்லது செல்வம் உடையவராகவோ இப்படிப்பட்ட வகையினராகவோ இருக்க வேண்டுமா? இல்லை. இது சரியான திட்ட அளவாக இருக்க முடியாது. பிறகு சபையை வழி நடத்த அங்கீகரிக்கப்பட்ட திட்ட அளவு என்ன?

சுய மகிமையே உயரிய நோக்கமாக இருக்கக்கூடாது

ஊழியம் செய்கிற ஆவியை உடையவர்களையே நாம் பார்க்க வேண்டும் என்று பதில் கூறுகிறோம். பெரும் ஊழியம் செய்து, சபைக்கு அதிக ஆசீர்வாதங்களை கொண்டு வருபவரை, உண்மையான ஊழியத்தை செய்ய முயற்சிக்கிறவரை உங்கள் சபையின் மூப்பராக கருத வேண்டும். நமது கர்த்தர் போதிக்கும் போது தனிப்பட்ட நபருக்கு போதிக்காமல் அனைத்து அப்போஸ்தவர்களுக்கும் போதித்தார். ஆனால் அவைகள் தனிப்பட்ட நபருக்கும் பொருந்தும், நம்மில் யாராவது விசேஷித்த விதமாக ஊழியம் செய்ய நோக்கம் உடையவர்களாயிருந்தால் அந்த எண்ணம் ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலிருந்தும் வரவேண்டும். உலக ஜனங்களைப் போல் செய்யக் கூடாது. நாம் எதிரான வழியை எடுக்க வேண்டும். மனிதர்களின் கனத்தை முற்றிலுமாக விட்டு விட வேண்டும். இந்த காரியத்தை தேவனிடம் விட்டுவிட வேண்டும். அவர் தமக்கு சரியானதை செய்வார். சகோதரர்களுக்கு வெறும் ஊழியம் செய்வதில் மட்டும் திருப்தி அடைகிறவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும். எந்த வகையிலும் நீங்கள் ஊழியம் செய்ய விரும்புகிறீர்கள் என்பதை கர்த்தர் பார்ப்பாராக.

உயரிய நோக்கம் இல்லாத ஒருவர் எதையும் சரியாக செய்ய மாட்டார். நாம் விதைத்தாலும், உழுதாலும் என்ன செய்தாலும், அதை திருப்திகரமாக செய்ய நமக்கு ஒரு உயரிய நோக்கம் தேவைப்படுகிறது. நமக்கு சத்திய ஊழியம் செய்ய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால், அதை முடிந்தவரை மிகவும் தகுதியான முறையில் செய்ய நாட வேண்டும். இல்லையென்றால் நாம் தேவனுடைய தகுதியான ஊழியர்களாக இருக்க முடியாது.

ஆனால் நமது சொந்த மகிமைக்கான எந்த ஒரு உயரிய நோக்கமாயிருந்தாலும் அதை நாம் அப்பால் வைத்துவிட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நம்மால் தெரிந்த அளவுக்கு தேவனுக்கு மிகவும் உயர்ந்த விதத்தில் ஊழியம் செய்ய நாட வேண்டும். சில காரியங்களில் நீங்கள் என்னை விட சிறப்பாக ஊழியம் செய்பவர்களாக இருந்தால், நான் உங்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வது மிகவும் நல்லது, அதன் பிறகு நீங்கள் எதையாவது என்னிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளக் கூடுமானால் அதைச் செய்யலாம். உண்மை, நாம் கர்த்தரின் நிமித்தம் விசேஷமாக மெச்சத்தகுந்தவைகளை அமைத்து இன்னும் அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். இந்த ஊழியம் அன்பினால் செய்யப்பட வேண்டும். அன்பினால் செய்யப்படாத எந்த ஊழியமும் கர்த்தருடைய பார்வையில் ஏற்புடையதாக இராது.

அடக்கம் ஒரு பிரதான தேவை

கண்காணிப்பை விரும்புகிறவன் நல்ல வேலையை விரும்புகிறான் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறார். இது ஒரு சிறப்பான ஊழியம். இது தற்போது பேர் சபைகளில் இருப்பது போல அப்போஸ்தலர் காலத்தில் உயர்ந்த பதவியாக இருக்கவில்லை. ஆகையால் ஒரு கண்காணியானவன், ஆடுகளை அக்கறையுடன் கவனித்துக் கொள்ளுகிற ஒரு தாழ்மையான, பெயரிடப்படாத சபையின் ஊழியன். சபையின் ஒவ்வொரு பெயரிடப்படாத ஊழியனும் திறமையுள்ளவனாக, தேவனுடைய மந்தையை நன்றாக கவனிக்கக் கூடியவனாக இருக்க வேண்டும். இந்த மூத்த சகோதரரிடையே சபையின் போதகர்கள் இயற்கையாக திறமைசாளிகளாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தனது திறமையை கர்த்தரின் ஊழியத்திலும் சகோதரரிடத்திலும் சத்தியத்திலும் பயன்படுத்த நாட வேண்டும்.

ஆண்டவர் இங்கே அமைத்திருக்கிற வரையறையை கர்த்தருடைய ஜனங்கள் யாராவது மறந்தால், அது பரிதாபிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இந்த பதவி கர்த்தரின் ஜனங்களடங்கிய சபையின் வாக்கு மற்றும் குரலினால் நியமிக்கப்பட வேண்டியதற்கு பதிலாக, மூப்பர் பதவி அவர்களது உரிமை என நினைக்கக் கூடியதாக காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வரும் எக்லீசியா அல்லது சபையின் குரலை ஏற்றுக் கொள்ள விருப்பம் உடையவர்களாக இருப்பது நல்ல மனோபாவம் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ஒருவர்

எக்லீசியாவின் அங்கமாக சபைக்குள் சென்றுவிட்டால், பெரும்பான்மையோரின் (அது ஒருவர் அதிகமாக இருப்பதினாலோ அல்லது அதிக விழுக்காடு அதிகமாக இருந்தாலோ) சட்ட திட்டங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டவராகிறார். இதைச் செய்த பிறகு ஒரு மூப்பராக அவர் தேர்வு செய்யப்பட்டாலும் அல்லது வேறொருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், தொடர்ந்து அவர் இதே மனோபாவத்தில் இருக்க வேண்டும்.

சரியான தகுதியில்லாத ஒருவரை மூப்பராக ஒரு சபை தேர்ந்தெடுக்கிற தவறு அடிக்கடி நடக்கிற காரியமாக இருக்கிறது. இது ஒரு வகுப்பாரில் சிலரை அதிருப்தியடையச் செய்து, இன்னொரு வகுப்பை ஏற்படுத்த வழிவகுக்கிறது. இது ஒரு ஞானமான வழியல்ல என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஒரு வகுப்பார் தவறு செய்யும் பட்டசத்தில் தேவன் அதை நன்மைக்கு ஏதுவாக ரத்து செய்யக் கூடியவராக இருக்கிறார். அதைத்திரும்பப் பெறுகிறவர்கள் (வாபஸ் பண்ணுகிறவர்கள்) தங்களுக்கு பயனுள்ள சில அனுபவங்களை இழக்கிறார்கள்.

எனினும் ஒரு வகுப்பானது தவறு செய்துவிட்டது என்று எப்பொழுதுமே உறுதியாக கூற முடியாது. இந்த காரியத்தில் அவர்களுக்கு தேவன் ஒரு பாடம் வைத்திருக்கிறார் என்று நாம் எப்படி அறிந்துகொள்ளக்கூடும்? தெரிந்தெடுக்கப்படுபவர் யாராக இருந்தாலும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை கேட்டிருப் போமானால், நாம் அதில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒருவர். சத்தியத்தை சரியானபடி போதிக்கக் கூடியவராகவும், அநேக இடங்களை அறிந்தவராகவும், அந்த இடங்களுக்கு பிரயோஜனமானவராகவும் பயனுள்ளவராகவும் இருந்தால், அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். எனினும் அவர் அந்த வகுப்பை விட்டு போகக் கூடாது. அவருக்கு வருகிற எந்த ஊழியத்தையும் செய்ய வேண்டும். அவர் சபையை விரிவுபடுத்துகிற ஊழியத்தில் தனது திறமையை பயன்படுத்தலாம். தான் மூப்பராக தெரிவு செய்யப்படவில்லை என்று நினைத்து தன்னை தனிமைப் படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும். அவர் வெளியே சென்று ஊழியம் செய்ய சந்தர்ப்பங்களைக் காண வேண்டும். மூப்பர் மாற்றப்படுதலோ அல்லது மறுபடியும் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் இருப்பதோ தேவன் அவருக்கு ஊழியத்தில் வேறொரு பகுதியை குறிப்பிடுகிறார் என்று பொருள்படுகிறது. தேவகிருபை அவரது ஊழியம் பரவலாக இருக்க வழி நடத்துகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உலக மனிதர்கள் நம்மைப் பற்றி என்ன கூறுகிறார்கள், என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பது பற்றி நாம் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை. இது அற்பமானது; சபை என்ன நினைக்கும் என்பதும் அற்பமான காரியம். கர்த்தரை நாம் சந்தோஷப்படுத்த முயல வேண்டும். நம்மை நாமே உயர்வாக கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. மற்றவர்கள் நம்மை எப்படி கருதுகிறார்கள் என்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை தர வேண்டும். ஆவியின் கனிகளில் நாம் எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோமோ, அதைப் பொருத்தே தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நமக்கு இடம் கிடைக்கும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். அன்பு தான் நம்மை தேவனுடைய ஊழியத்தில் வைராக்கியத்துக்கு வழி நடத்துகிறது.

மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக்காரர்களை தெரிந்தெடுத்தல்

தொகுதி 6இல் சபையின் ஊழியர்களை தெரிந்துகொள்ளுவது பற்றி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற யோசனைகளை அப்பியாசப்படுத்துவதில் உள்ள சிரமங்களைக் குறித்து அநேக கேள்விகள் சில சகோதரர்களிடமிருந்து எங்களுக்கு வந்திருக்கிறது.

இந்த காரியத்தைக் குறித்து மாற்றியலாத விதிகளை வைப்பது எங்களது எண்ணமில்லை. வேதாகமம் எதுவும் சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட விதிகளை ஏற்படுத்த யாருக்கும் உரிமையில்லை. முடிந்த அளவிற்கு தேர்வு ஏக மனதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் 75% அல்லது அதற்கு மேல் சபையில் சகோதரருக்கு ஆதரவு இல்லாதபட்சத்தில் அவர் அதை ஏற்றுக் கொள்வது ஞானமற்றது என்பதும் எங்களது யோசனையாக இருக்கிறது. 25% அல்லது 30% சிறுபான்மையாக இருப்பவர்கள் சபையை இடையூறு பண்ணவும் அல்லது தெரிந்தெடுத்தலுக்கு தடங்கல் செய்ய உற்சாக மூட்டுகிறோம் என்று இதற்கு பொருளல்ல.

மிகச் சரியாக சொல்வோமேயானால், சபையில் ஒருவர் பெரும்பான்மையாக இருந்து எந்த காரியத்தையும் தீர்மானிக்கலாம். ஆனால் அன்பானது மற்றவர்களது மனோ நிலையையும் கவனிக்கும்படி தூண்ட வேண்டும். உதாரணத்திற்கு நூறு பேர் ஒரு சபையில் இருந்தால் 51 பேர் சபையில் யார் ஊழியனாக இருக்கலாம் என்பதை தீர்மானிக்கலாம். மற்ற 49 பேரும் அதை அமைதியாக பூரணமாக ஏற்றுக் கொண்டு, பெரும்பான்மையோரின் சித்தத்தை ஆதரிக்க பாடுபட வேண்டும்.

அன்பின் ஆவியும், சபையிலுள்ள, அனைவரின் நன்மையும் மட்டுமே 51%க்கு மேலேயுள்ளவர்களின் யோசனைகளாக இருக்க வேண்டும். ஏகமனதாக தீர்மானிக்க அன்பானது தூண்டப்பட வேண்டும். ஆனால் இதை எப்படி அடைவது?

நூறு பேர் உள்ள சபையில் ஆறு மூப்பர்கள் ஊழியத்திற்கு தேவை என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதாவது **A, B, C, D, E, F.** என்ற ஆறு பேர் மூப்பருக்காக நிற்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். **A, 100** ஓட்டும், **B, 90** ஓட்டும், **C 80,** ஓட்டும் **D 70** ஓட்டும், **E 60** ஓட்டும் **F 50** ஓட்டும் பெறுகிறார்கள் என்றால் சரியாக சொல்வோமேயானால், 90% என்ற அடிப்படையில், இருவர் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். ஆனால் அவர்கள் சபைக்கு தேவையான வேத அறிவைப் பெற்றிருந்து அவர்களது நெறிமுறைகளில் அவமானப் படத்தக்கதாக எதுவும் இல்லாதிருந்தால் ஆறு பேருமே ஏகமனதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் யோசனை கூறுகிறோம்.

பரிசுத்த பவுல் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட நிலைப்பாடுகள் சொல்லர்த்தமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று நினைப்பது தவறாகும். ஏனெனில் அவர் கூறுகிற அனைத்து தேவைகளையும் யாரும் பெற்றிருக்க மாட்டார்கள். ஒரு சீரிய உயர்ந்த மூப்பர் பெற்றிருக்க வேண்டியவைகளைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் கூறியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு வாக்காளரும் கர்த்தருடைய சித்தத்தை நினைப்பதில் இந்த சீரிய எண்ணத்தை மனதில் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். பெரிய குற்றம் ஏதும் இழைக்காதிருந்தால் எந்த வகுப்பும் மூப்பர் இல்லாமல் விடப்படக் கூடாது.

“பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறது போல நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கக்கடவீர்கள்” (மத் 5:48) என்று நமது கர்த்தர் கூறின போது அவர் பரிபூரண உதாரணத்தை நமக்கு ஏற்படுத்தினார். தேவன் பூரண சற்குணராக இருப்பது போல யார் பூரண சற்குணராக இருக்கிறார்கள்? “நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை” (ரோமர் 3:10) ஒரு குறைவான நிலைப்பாட்டுடன் நாம் நம்மை அளவிடக் கூடாது. ஆனால் பரிபூரண நிலைப்பாட்டுடன் அளவிட வேண்டும். இப்படியாக நாம், மூப்பர்களாகவும் மந்தைக்கு உதாரணர்களாகவும் இருக்கும்படி தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களில் மிகவும் சிறப்பானவர்களாக இருக்கும்படி நமக்கு நாமே உதவுகிறவர்களாக இருப்போம்.

தண்ணீர் முழுக்கு மூலம் வெளியரங்கமாக அடையாளப்படுத்துகிற முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர்கள் தவிர வேறு யாரும் ஓட்டுபோட கூடாது என்பது எப்பொழுதும் நினைவில் வைக்கப்பட வேண்டும். இப்படி தண்ணீர் முழுக்கினால் தங்களது அர்ப்பணிப்பை அடையாளப் படுத்தாதவர்களை சகோதரர்கள் அல்ல என்று ஒதுக்கப்படக் கூடாது. சபையில் ஊழியம் செய்ய தகுதியானவர்கள் யார் என்று தங்களது அபிப்பிராயங்களை கூறுகிற அளவுக்கு அவர்கள் இன்னும் வளரவில்லை என்று எண்ணப்பட வேண்டும். மேலும் அவர்களே சபையில் ஊழியம் செய்ய தகுதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

உறுதி மொழியை திரும்ப எடுத்தல்

இன்னொரு கேள்வி அவ்வப்போது எழுகிறதுவதாவது: சபையின் ஊழியராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர், மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நாம் காண்கிற, எல்லாருக்கும் சிபாரிசு செய்யப்படுகிற விசேஷித்த உறுதிமொழியை எடுக்க வேண்டுமா என்பது ஆகும்.

சகோதரத்துவத்துக்கு பரீட்சையாக இந்த சாதாரண உறுதி மொழியை நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. கர்த்தர் இந்த சமயத்தில் இதை கொண்டு வந்தார் என்று நாம் நம்புகிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அர்ப்பணம் செய்தவர்களிடையே இது ஒரு சோதனையாக செயல்படும் என்று அவர் கருதுகிறார். எனினும் வேதாகமமானது இதை சகோதரத்துவத்தின் ஒரு பரீட்சையாக இதை செய்யும்படி அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை. இது தெய்வீக வழிகாட்டுதல் என்பதற்குப் பதிலாக, தீர்மானிக்கிற ஒரு காரியமாக இருக்கிறது. மூப்பருக்குரிய ஒரு குணலட்சணமாக வேதாகமத்தில் சொல்லப்படாமலிருந்ததாலும், ஆங்கில மொழியை தவறாக பயன்படுத்தாமலும், அவலட்சணமாக இராதபடிக்கு கவனம் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கிடையே பிரியமான மூப்பர் மற்றும் உதவிக்காரர்கள் அனைவரும் உறுதி மொழிக்கான நியாயத்தில் ஒருமித்த கருத்து இருக்க முடியும் என்பதை அறிவதிலும், அது தெய்வீக வார்த்தைகளுக்கு இசைவாகவும் நமது அர்ப்பணத்தின் உறுதிமொழிக்கும் இசைவாக இருப்பதிலும், மேலும் ஒரு இரும்பு எல்லைக்குள் இருப்பது போல இருப்பதை அறிவதிலும் நாம் களி கூருவோம். அந்த உறுதிமொழியை எடுப்பதில் எந்த ஒரு கிறிஸ்தவ சகோதரனும் அல்லது சகோதரியும் எதிர்க்க மாட்டார்கள். நம்மில் சிலருக்கு அவர்களது மன எண்ணத்தில் அல்லது அவர்களது விவேகமான மனோசக்தியில் அது ஏதோ தவறை உணர்த்துவதாக காணப்படுகிறது. எனினும் அவ்வளவு சரியாக தீர்மானிக்க நாம் திறமைமிக்கவர்கள் அல்ல. ஆண்டவர் கூறியது: "தீர்ப்பு செய்யாதே."

உறுதிமொழி எடுத்தவர்கள் மற்றும் இந்த காரியத்தில் கருத்து ஒருமித்தவர்களுக்கும், மூப்பர்கள் மற்றும் உதவிக் காரர்களை தேர்ந்தெடுப்பதில் முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எனினும் சபையை நடத்த திறமையுள்ளவர்களை, எந்த வகையிலும் உறுதிமொழியை எதிர்க்காதவர்களை தேர்ந்தெடுக்கலாம். உறுதிமொழிக்கேற்ப தங்களால் முடிந்தவரை வாழ்கிறோம் என்று அறிக்கையிட்டு, மற்றவர்களுக்கு உதவும் போது தீங்கிழைக்கலாம் என்ற பயத்தில் இந்த சாதாரண உறுதி மொழியை எடுக்க மறுக்கிறவர்கள் விஷயத்தில் உண்மையாக இருக்கிறது. நாம் அவர்களது நியாயப்படுத்துகிற முறைமைகளையும் அவர்களது மனோநிலையையும் நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாத அல்லது பாராட்ட முடியாத இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையில் அதை கடந்து செல்ல வேண்டும்.